

[Tastesen.]

net i børnehaven, er med til at nedbryde og modvirke nogle af de uligheder og indbyggede konflikter, som også præger det moderne danske industrisamfund.

Vore daginstitutioner udfører et socialt forebyggende arbejde, som ikke kan vurderes højt nok. Gennem indsatsen i børnehaver og fritidshjem hindres mange børn i at snuble i starten. Mange af de børn, der ikke er kommet i daginstitutionen, bliver ganske enkelt sociale tabere på grund af dårlig trivsel og kontaktvanskeligheder. Derfor har den socialdemokratiske regering nedsat en børnekommission, der skal give os bedre viden om førskolebarnets behov og situation. Derfor har den socialdemokratiske regering også afvist de forsøg, der er gjort på at gennemføre en nedskæring i uddannelseskapaciteten på vore børnehave- og fritidspædagogseminarier. Vi er overbeviste om, at fremtidens samfund har brug for børnehaver og fritidspædagoger, der kan være medvirkende til at sikre vore børn en harmonisk udvikling.

Nedskæringerne over for daginstitutionerne, som folketingets borgerlige flertal vedtog ved afstemningen om finansloven i marts 1975, var efter socialdemokratiets opfattelse alt for omfattende og alt for usaglige. Vi ville gerne med Seierup-rapporten som grundlag have vurderet behovet for ajourføringer, men der blev ikke givet tid til det. Det var et hårdt slag for daginstitutionerne at blive stillet over for kravet om besparelser, hvis virkninger dengang tænkes gennemført i løbet af finansåret 1975-76. Stillet over for den politiske nødvendighed havde den socialdemokratiske regering ikke andre muligheder end at søge at menneskeliggøre de trufne beslutninger, så de gjorde mindst mulig skade. Var beslutningerne gennemført, som situationen forelå, da folketinget havde vedtaget finansloven, ville det have været fuldstændig ødelæggende for daginstitutionerne, der ikke ville have haft løn til personalet i sidste halvdel af indeværende finansår.

Socialdemokratiet gjorde så det eneste rigtige i den opståede situation. Vi indgik et forlig med det radikale venstre, kristeligt folkeparti og centrum-demokraterne, der skulle sikre besparelsernes udstrækning over 2 år, således at vi undgik den katastrofale

virkning, det ellers ville have fået; et forlig, som blev bekræftet af folketinget den 30. april 1975.

Det blev sikret, at ingen blev afskediget i indeværende finansår, men at indskrænkningerne kun blev foretaget ved naturlig afgang. De afskedigelser, som besparelserne nødvendiggjorde: 3.600 heltidsstillinger i forhold til det antal institutioner, der var den 1. april 1975, får først den fulde virkning fra den 1. april 1976.

Ved de løbende forhandlinger med administrationsforligets partier har det hele tiden været en socialdemokratisk forudsætning, at der ikke skulle spares mere end det, der blev aftalt ved forliget. Derfor vil der nu i kraft af det såkaldte konsekvensudvalg blive givet dispensationer fra normeringsreglerne i et sådant omfang, at et stort antal af de personer, der er blevet afskediget, alligevel kan beskæftiges efter den 1. april.

Det har været et irritationsmoment for kommunerne, at maksimumsgrænserne for statens refusion ikke er sammenfaldende med normeringsgrænserne. Dette er en uholdbar situation, som ikke kan fortsætte. Jeg kan derfor på socialdemokratiets vegne udtrykke min tilfredshed med, at dette forhold nu ændres, så der i fremtiden vil være sammenfald mellem maksimumsgrænsen for statens refusioner og de normeringsregler inklusive dispensationer, der fremover skal være gældende.

Til slut nogle bemærkninger om fremtiden for daginstitutionerne. Det er forståeligt, hvis der mange steder er en usikkerhed blandt pædagoger og forældre om de fremtidige vilkår, men lad os nu indhøste nogle erfaringer, som de nye normeringer plus dispensationer for mere personale kan give os. Det forlig, der er indgået, rækker frem til den 1. april 1977. Intet i livet er dog uforanderligt. Jeg vil opfordre pædagogerne til trods usikkerhed og utilfredshed at gå i gang med det, som er det væsentligste, nemlig at give børnene så gode muligheder, som det nu engang skal gøres, og som det kan gøres. Jeg ved, at mange opmærksomt vil følge udviklingen. Socialdemokratiet er ikke afvisende over for, at forbedringer kan blive nødvendige i fremtiden. Jeg tror også, at argumenter vil gøre et større indtryk på socialdemokratiet og flere andre af folketingets partier end punktstrejker og faglige